

то ще готвятъ. *Л. Д. 1875 р. 104.* Та пресече Арапска-та глава, Па
мъ кладе во коньски-отъ зобникъ **Ѥ** закачи на коньско-то седло. *М. 143.* 2) зацѣплю, зацѣпляю: Римляне-тѣ сѣ были направили на вси-
кы-тѣ корабли голѣмы желѣзны куку, съ кои-то закачвали неприятель-
скы-тѣ корабли. *1. 106.* 3) задѣну: Призъ гора помина, Закачи ми вей-
ка, Сурони ми китка. *В. 57—58.* 4) вдѣну, заткну, вдѣваю затыкаю:
„Скини ми, моме, страче босилокъ, Да си мириснемъ, да си закачамъ,
за бела чалма“. *В. 326.* Опашалъ Димо, опашалъ, Деветъ помси алови,
Закачилъ Димо, закачилъ, Деветъ пиштоли сребрени. *В. 348.* 5) вотк-
ну, втыкаю: Тамъ дека момче ораше, Пуста го дремка нападна, Зака-
чи рало стретъ нива. *М. 282.* Си го фати за тенки рамена, До коле-
на въ земи го закачи, Съ кобила потъ подзе го изгази. *М. 199.* 6)
трону, задѣну, пристану, трогаю, задѣваю, пристаю (*въ перен. смысл*):
Зашто ти е да ги закачашъ? Нека попрѣжа кучето! *Тб. 100.* „Азъ
сѣмъ ти казвала хилъдо пати, че не ща мжѣ. Не закачай ма вече
съ свои-те младоженци“. *З. 82* Азъ сѣмъ твърдѣ срьдитъ, та мя не за-
качайте. *Ч. 125.* (*ср. задѣвамъ, задирамъ*). 7) безпокою, мучу *Цанк.* 8)
начну, предприиму, начинаю, предпринимаю: Заради тва (*Робенсинъ*) за-
качи тоя разговорка. *Р. А. 120.* Нѣ чтомъ закачи воля-та да работи,
тоя си часъ веригыты на съна ся скжесувать. *Л. Д. 1873 р. 73.*

Закичъ *м. дл. Закичувамъ* *м. дл.* украшу, украшаю цвѣтами.
Цанковъ.

Закладъ бѣдникъ *с. м.* толстое польно, которое зажимаютъ
наканунъ Рождества, и оно тлѣетъ по немногу до Богоявленія *Кн. 277.*
(*ср. бѣдникъ*).

Заклатъ *са м. сов.* заколыхаюсь (*чеш. klatiti poleмъ klocie*): Ща
е пѣсна толку лѣпа Дуръ и вода ща проигра И дърве ща са закла-
теть. *D. S. 10, 68—70.* О медленой съ раскачиваньемъ на стороны по-
ходкы: Единъ пѣтъ майка ми заклатила са, нди ли нди. *Зк. 32.*

Заклѣпъ *м. сов.* ударю (о „клепалъ“): Заклепа церковно-то кле-
пало, алъ то закѣспѣ. *Р. 78.* Юднъ вечеръ, прѣди да заклѣпѣтъ церкви-
тѣ, За да обаджѣтъ на народ-ать за смръть-тѣ на царя Петра. *Р. 116.*

Заклѣтъ *м. сов.* заключу, запру: Щото да си има вода сивга,
ако бы да го заклѣтятъ нѣвакъ. *Р. А. 117.* Преди да премине нѣкои
си отъ дивацѣтѣ твърдинята и коловетѣ, лесно можиха и тѣя двама
(*Р. и П.*) заклѣтени да го убѣять или съ стрѣла или съ копѣе. *Р. А. 119.*

Заклѣщъ **Заклѣщамъ** *м. св. Заклѣщувамъ* *м. дл.* за-
щемлю, ущемлю, защемляю, ущемляю: И така ся намѣстя и заклѣща
тамо процѣпъ кораво. *Пж. 46.* А горный край (на миль-бодъ) промину-